

Anotace:

Je " konec světa"!

**Dnes tato věta hýbe vším,
já o tom konci také vím
a abych přidala svůj pohled
na svět, který končí
a přichází nový v našich duších,
procitla jsem asi
a položila tyto věty
k nohám druhým.**

**Kdo hledá pravdu,
nalezne ji,
jak v tichém osamění
splývá se vším,
co vidět je i není.**

Obsah:

Hostina

Krajinou duší

Síta

Srdce

Svatí

Nebeská svatba

Duch svatý

Kytice svatební

Manželství

Ve tmě

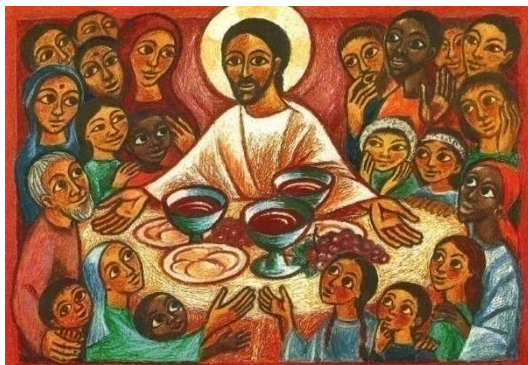
Druhý příchod

Smutek se v radost promění

Oslavené tělo

Proroctví spásy člověka

1.

Hostina

Prostřeno na stole máme.

Copak si asi k jídlu dáme?

Co na talíř nám kuchař

vloží asi ze své mísy,

kde ze všech dobrých

surovin jídlo pro nás připravil?

A podle vůně od plotny

čeká na nás hostina,

na které každý člověk

co u stolu místo má,

na slově mém si pochutná.

Já ráda vařím z myšlenek,
co k ránu probírám se v nich
a hledám rozuzlení plné překvapení,
tak, jak to má být.
Jen míchám všechno dohromady
a kam tak chodím pro nápady,
nebudu vám lhát,
že u mne stojí Anděl Strážce,
co rovnou z nebeské spíže
vše mi podává
a od hrobníka na lopatě
duše k bráně přenáší,
když slovo plné těžké vůně
z drahých koření
se náhle projevuje v chuti jídla,

které právě
na prostřený stůl pokládám
a někomu se před očima tmí,
to účinky jsou stravy duchovní,
co v útrokách se rozpustila
na hlásky čisté, které každý
poskládá si v nová slova,
co ho oživí.

Mou zvláštní zálibou
je psaní písní z duše,
co lovím v tichu jednouše,
jak ke mně slova přicházejí,

na papír je skládám
vždy z pocitů a myšlenek,
co ke mně shůry plynou,
sděluji všem pravdu
a není mojí vinou,
že někdo slova nepochopí,
což dáno je jen prostým
v duchu, co touží býti naplněni
živým slovem,
které přinesl mi
můj Anděl Strážce
od hostiny svatební,
když hodují dnes na nebi.

